

ærede Landstthingsmand, om Nogen kan opløse, naar et Lovforslag vedtages, hvormange det vil komme til Anvendelse paa. Det vil først vise sig i Tidens Løb, saa at denne Fordring af den ærede Landstthingsmand ganske vist er ubillig. Til hvad den ærede 2den Landstthingsmand for 10de Kreds (Behmann) bemærkede om, at der ikke kan være Anledning til at henvende sig til Edelmødigheden, kan jeg kun bemærke, at jeg finder denne Appel her ganske at være paa rette Plads.

Indenrigsministeren ad interim:

Man finder naturligtvis altid en Paakaldelse af Edelmødigheden malplaceret, naar man ikke har isinde at honorere en saadan Paakaldelse. Den Oplysning, en æret Landstthingsmand savner om, paa hvormange Kjøbstæder Loven ikke kommer til Anvendelse, kan jeg give. I Nshjøbing paa Mors, Ebeltoft og Ribe lignes der ingen Næringsstat ligesaa lidt som i Skagen. Overhovedet er der meddeelt saa fuldstændige Oplysninger om den communale Beskatning, at det vil være temmelig let for dem, der ville sætte sig ind deri, nogenlunde at danne sig en Forestilling om dette Spørgsmaal. Der er naturligtvis Ingen, der vil forlange, at Nogen skal stemme for en Lov, som er ham imod, som han anseer for skadelig; men det er der heller ikke Tale om, men kun om, hvorvidt et Mindretal i det ene Thing anseer det for rigtigt at forhindre, at Thinget tager Beslutning i en Sag, der har Sympathi hos det andet Thing og hos et Fleertal i dette Thing, og hvorvidt det vil forhindre det paa Grund af den tilfældige Omstændighed, at Sessionen er saa nær ved dens Ende, at det staaer i det's Magt at forhindre det, og da maa jeg vedblivende finde, at en Appel til Edelmødigheden er meget vel anbragt.

Ploug: Da denne Sag var til første Behandling, var jeg i Tvivl, om den burde fremmes, fordi jeg, der dengang ikke havde havt Leilighed til nysigtig at gjenmeengaae Forhandlingerne i Folkethinget, nærede Frygt for, at derved vilde blive lagt Hindringer i veien for en fuldstændig Ordning af Kjøbstædernes Beskatningsforhold. De Oplysninger, den høitærede

Minister medbeelte ved anden Behandling, have imidlertid været tilstrækkelige til at opløse mig om, at Loven blot legaliserer en alt bestaaende Tilstand, idet den Forskjellighed i Kjøbstædernes Beskatning, der muligvis og rimeligvis vil blive en Følge deraf, allerede er tilstede, og at den Myndighed, Lovudkastet tildeler Indenrigsministeren, forsaavidt ikke behøves, som baade han og hans nærmeste Forgjængere have antaget, at de alt besidde den. Jeg betragter saaledes den Nytte, Loven kan stifte, eller det Formaal, den væsentligst har, at være det at give Kjøbstæderne en liden Trøst i deres Bestyrrelse for den Forandring i Næringsforhold, der forestaaer til næste Nytaar, og jeg mener, at det er ønskeligt at give dem en saadan netop lige før de forestaaende Folkethingsvalg. Jeg har derfor stemt for Sagens Overgang til tredje Behandling, og er nu rede til at stemme for dens extraordinære Fremme. Jeg har ingen Betænkelighed ved at gjøre dette lille Skridt videre til Ophylde af Grundlovens 8ste om Communernes Selvstændighed.

Hvad angaaer det, som den ærede 3die Landstthingsmand for 9de Kreds (Vjerring) og den ærede 2den Landstthingsmand for 10de Kreds (Behmann) med stor Styrke have paaberaabt sig, at den høitærede Ministers Argument, der var hentet fra Næringsstatens Ophævelse i Kjøbenhavn, ikke lod sig anvende, fordi der var taget udtrykkelig Forbehold i den Kjøbenhavnske Stattelov mod Næringsstatens Ophævelse i Kjøbstæderne — skal jeg bemærke, at vel er et saadant Forbehold taget, men at Udvalget som Grund til at gaae ind paa Næringsstatens Ophævelse for Kjøbenhavn udtrykkelig har paaberaabt sig, at dette er motiveret ved særegne Forhold og tilraadet af Communalbestyrelsen. Og hvad gaaer nu denne Lov ud paa andet end en Stadfæstelse af den Myndighed, som Indenrigsministeren allerede formener at have til, naar det motiveres ved særegne Forhold og Communalbestyrelsen tilraader det, da at kunne indrømme den samme Forandring. At Titelen ikke passer til Lovens Indhold, skal jeg villig indrømme. Det er en Stjødsløshed, der er begaaet i det andet Thing og som nu ikke staaer til at rette. Men det anseer jeg for en temmelig uvæsentlig Omstændighed.